

movens. Largius porrecta nauseam, vomitum et diarrhoeam provocat.

U. Experimentis plurimis constat, in variis morbis cutaneis chronicis, puta: tinea capitis, crusta lactea, scabie, herpete aliisque, herbam *Violæ tricoloris* utilissimam esse; sic etiam adversus scrofulas, indurationes glandularum, otorrhoeam, lippitudinem, cum successu adhibita fuit, aliquando conjunctim cum bidente tripartita, tussilagine farfara aut dulcamara. Extrinsecus ulceribus scrofulosis, atonicis, apta esse dicitur.

D. Forma pulveris adulto grana 10 — 20 — 30 ter quaterve in die propinantur. Infusum paratur ex drachmis duabus aut tribus, cum libra aquæ vel lactis, cujus dimidium mane, reliquum vesperi sumitur. Succus recens expressus a drachma ad duas efficax esse fertur.

ZINGIBER OFFICINALE.

AMMOMUM ZINGIBER.

Имбирь белый.

Planta perennis, olim tantum in India Orientali obvia, nunc vero in America et præcipue in insulis Antillanis copiosa; in Jamaica frequentissime colitur et spontanea est. Zingiber Indiæ Orientalis, ad littora Malabariæ crescens, aliis præfertur. Cl. Monandr. O. Monogyn. O. N. Scitamineæ. *Usuale est:*

RHIZOMA (*Radix Zingiberis*), ramosum, nodosum, compressum, rugosum, ponderosum, extrinsecus e flavo-cinereum, intus album, maculis lutescentibus, subresinosis, fracturæ subfibrillosæ. In usum medicum præ cæteris ducendum est Zingiber album, seu Jamaicense, quod decortiatum, in umbra leni calore siccatur. Zingiber commune, seu vulgare, rhizoma est cortice

obductum, quod recens adhuc aqua fervida abluatur, et calore vel naturali vel artificiali siccatur. Leve, veribus exesum, fragile, intus nigrescens, aut vetustum, plane rejiciendum est.

Q. Odor aromaticus, non ingratus quidem, ast nares ita lacescens, ut pulvisculo, in superficie separabili, sternutamenta provocare queat. Sapor masticati peracer, os fervoris sensu adficiens, salivam movens. Partes quibus constat sunt: resina duplex, quarum una tantum in æthere solubilis; oleum volatile cœruleo-virescens; principium peculiare, materiæ animalis (osmazomæ) affine; acidum aceticum; acetas potassæ; amyllum; gummi; sulphur; quædam oxyda et ligninum (MORIN et ROUEN). Partes efficaces aqua, alcohole et æthere magna ex parte solvuntur.

V. Fortiter stimulans; canalis intestinalis peristalticum motum intendens; hinc peptica. Interdum lotium et transpirationem auget; dum vero masticatur, salivam movet; minus tamen, quam cætera aromata excalefacit, ejusque effectus sunt durabiliores.

U. In morbis debilitate et torpore stipatis optime convenit. Languenti ventriculo calcar addit; hinc dyspepsiæ, anorexiæ, enterodynæ flatulentæ, arthrodynæ, tympanitidi etc. opitulatur. Inter febrifuga quoque referri posse existimabatur; rectius tamen inter aromata, quæ cortici cinchonæ, ne ventriculum molestat, addi solent, locum occupat. Principio acri in organon respirationis agit, hinc vis ejus medicamentosa elucet in accumulatione pituitæ, pertussi, nec non in tussi stomachica. Uvulæ e pituita nimis prolongatæ justa sedes et magnitudo, pulvere radicis Zingiberis, per manubrium cochlearis, per se, vel cum supersulphate aluminæ et potassæ admoto, restituuntur. In adfectionibus

paralyticis et arthriticis commendatur. In odontalgia tinctura ejusdem, gossypio instillata et gingivis admoda, salivam educendo, mollimentum præstitit (NIEMANN). Conditum Zingiberis exoticum, e radice recenti confectum, præstantius illo est, quod pistorum dulciarii in Europa saccharo incoquant.

D. In pulverem tenuatum a granis decem ad scrupulum exhibetur; ventriculo autem viscida colluvie onerato, salia neutra adduntur. Infusum paratur e drachma vel duabus cum sex unciis aquæ, sæpius in die cochleatim propinandum.
